

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. január 19. *

A T-387/03. sz. ügyben,

a **Proteome Inc.** (székhelye: Beverly, Massachusetts [Egyesült Államok], képviselik: M. Edenborough barrister, C. Jones, A. Brodie és C. Loweth solicitorok)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: P. Bullock és S. Laitinen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. augusztus 25-i (R 0707/2002-4. sz. ügy) és az elbíráló 2002. június 21-i, a BIOKNOWLEDGE szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozását megtagadó határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, M. Jaeger és F. Dehousse bírák,
hivatalvezető: H. Jung,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. november 25-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. február 13-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2004. szeptember 9-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A Proteome Inc. társaság (a továbbiakban: felperes) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i, 40/94 módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján 2000. március 2-án közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a BIOKNOWLEDGE szómegjelölés volt.

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16. és 42. osztályokba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:
  - 9. osztály: „élő szervezetekről szóló információkat fizikai vagy elektronikus formában nyújtó adatbázisok, valamint elektronikus adattárban – ideértve az informatikai adatbázisokat – tárolt adatokat kereső, felhasználó, gyűjtő, szervező, kezelő, elemző, közlő és/vagy beépítő szoftverek”;

  - 16. osztály: „nyomdaipari termékek, ideértve az élő szervezetekről szóló információk adattárára vonatkozó útmutatókat és kézikönyveket”;

  - 42. osztály: „informatikai és információs szolgáltatások, azaz az élő szervezetekre vonatkozó információkat tartalmazó adatbázisokhoz és a vonatkozó szoftverekhez való hozzáférés kifejlesztése és/vagy felszerelése”.

- 4 2001. július 6-i levelében az OHIM elbírálója értesítette a felperest, hogy a bejelentett megjelölés nem felel meg a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának. Az elbíráló tájékoztatta továbbá a felperest, hogy észrevételei megtételére két hónap áll rendelkezésre.

- 5 A felperes 2001. augusztus 31-én nyújtotta be észrevételeit.
- 6 2002. június 21-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 38. cikke alapján, a 7. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjára hivatkozással elutasította a védjegybejelentést.
- 7 Az elbíráló határozata ellen ezért a felperes a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz.
- 8 2003. augusztus 25-i, a felperessel 2003. szeptember 15-én közölt határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa azzal az indokolással utasította el a fellebbezést, hogy a BIOKNOWLEDGE szó az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegű, és nem rendelkezik megkülönböztetőképeséggel.

A felek kérelmei

- 9 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- adjon helyt a keresetnek;

- helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanács határozatát;

- helyezze hatályon kívül az elbíráló 2002. június 21-i határozatát;

- utalja a közösségi védjegy-bejelentési kérelmet az OHIM elé a bejelentés meghirdetése végett;

- az OHIM-ot kötelezze a felperesnek a jelen keresettel, a fellebbezési tanács előtti fellebbezési eljárással, valamint az elbíráló előtti eljárással kapcsolatos költségeinek viselésére.

10 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 11 Bevezetésként a jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felperes kérelmei tulajdonképpen a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányulnak, illetve arra, hogy az Elsőfokú Bíróság vonja le ennek jogi következményeit. Mindent egybevetve meg kell jegyezni, hogy az OHIM a tárgyaláson jelezte, hogy nem kívánja vitatni a felperes azon kérelmének elfogadhatóságát, amely az elbíráló határozatának hatályon kívül helyezésére irányul.

- 12 A felperes érdemben három kifogásra hivatkozik, amelyek két jogalap szerint csoportosíthatók. Az első jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja megsértésének igazolására irányul. A második jogalap pedig a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul.

Az első, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapról

- 13 A felperes által hivatkozott első jogalap két részre bontható. A felperes egyrésztől úgy ítéli meg, hogy a BIOKNOWLEDGE megjelölés túl bizonytalan és határozatlan ahhoz, hogy az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában leíró jelleget lehessen neki tulajdonítani. A felperes másrésztől úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta az érintett árukra és szolgáltatásokra vonatkozó ismereteit, amikor megállapította a megjelölés leíró jellegét.

A BIOKNOWLEDGE szó bizonytalan és határozatlan jellegéről

– A felek érvei

- 14 A felperes szerint a fellebbezési tanács hasonló hibát követett el, mint amelyet az Elsőfokú Bíróság egyik ítéletében az EASYBANK szó vonatkozásában megállapított (az Elsőfokú Bíróság T-87/00. sz., Bank für Arbeit und Wirtschaft kontra OHIM [EASYBANK] ügyben 2001. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1259. o.] 26–33. pontja). Az ebben az ítéletben megállapítottak alapján a felperes szerint a BIOKNOWLEDGE szó is túl bizonytalan és határozatlan ahhoz, hogy az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában leíró jelleget lehessen neki tulajdonítani.

- 15 Ezen túlmenően a felperes szerint a „Bioknowledge” kifejezést nemrégiben alkották, és nincsen egyértelmű, általánosan meghatározott és elfogadott jelentése. A felperes ebből arra következtet, hogy a fent említett szó – különösen az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában – nem leíró jellegű.
- 16 A felperes hozzáteszi, hogy mindenesetre a „knowledge” szó nem alkothatja a BIOKNOWLEDGE szó leíró alkotóelemét vagy összetevőjét. Valójában a „knowledge” szó angolul tapasztalat útján szerzett tudást vagy ismeretet jelent, egyúttal azonban egy személy birtokában levő információk összességét vagy valamely téma, nyelv stb. elméleti vagy gyakorlati elsajátítását is kifejezheti. Ezek a különböző jelentések a felperes szerint azt jelzik, hogy a „knowledge” szó különbözik az „information” szótól, azaz attól a hordozótól is, amelyen ezt az információt tárolják, vagy azoktól az eszközöktől, amelyek az információt a felhasználó felé közvetítik.
- 17 Az OHIM az Elsőfokú Bíróságn T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 38. pontjára támaszkodva úgy véli, hogy valamely védjegy leíró jellege kizárólag egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások, másrészt az érintett vásárlóközönség által alkotott kép vonatkozásában ítéhető meg.
- 18 A jelen ügyben, figyelembe véve a lajstromozás iránti kérelemmel érintett árukat és szolgáltatásokat, az OHIM megerősíti, hogy a célzott vásárlóközönség az orvostudományban, gyógyszerészetben és más szerves tudományokban, valamint az ápolásban jártas, az Európai Unió egészében működő szakemberekből áll.
- 19 Az OHIM szerint ha ez a vásárlóközönség az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában használt BIOKNOWLEDGE szóval találkozik, azt a következtetést vonja le, hogy ezek az áruk vagy szolgáltatások biológiai információkat nyújtanak, vagy egyszerűen azzal kapcsolatosak.

- 20 Ráadásul a „knowledge” kifejezés jelenthet sajátos információt is valamely témáról. Amennyiben a felperes áruai vagy szolgáltatásai biológiai információk forrásául szolgálnak, vagy ezt nyújtanak, egyértelmű és közvetlen kapcsolat áll fenn a bejelentett megjelölés és az érintett áruk, illetve szolgáltatások között.
- 21 Az OHIM e tekintetben felhívja a figyelmet a szóban forgó megjelölés szerkezetére, amely a tudomány és a technológia területén összetett szavakban gyakran szereplő „bio” előtagot és a „knowledge” bevett angol kifejezést foglalja magában. Az OHIM ehhez hozzáteszi, hogy ez a szerkezet nem tűnhet szokatlannak az érintett fogyasztók számára, mivel megfelel a szóképzés angol szabályainak.
- 22 A felperes azon érvével kapcsolatban, hogy a „Bioknowledge” kifejezést nemrégiben alkották, az OHIM rámutat, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint nem döntő, ha valamely kifejezés nem szerepel a szótárban, mert annak van jelentősége, hogy a célzott vásárlóközönség milyen képet alkot e kifejezésről.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 23 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjából következően azok a jelek és adatok, amelyeket a forgalomban a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak, önmagukban nem alkalmasak arra, hogy a védjegy rendeltetését betöltsék, kivéve, ha a rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján használat révén szereztek megkülönböztetőképességet. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt, az ilyen jelek és adatok közösségi védjegyként történő lajstromozását megtiltó szabály azt a közérdekű célt szolgálja, hogy a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jeleket vagy adatokat bárki szabadon használhassa. E rendelkezés alapján nem lehet az ott meghatározott jeleket vagy adatokat egyetlen vállalkozás

számára fenntartani csak azért, mert azokat védjegyként lajstromozták (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 30. és 31. pontja).

- 24 Ebben az összefüggésben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azokra a jelekre és adatokra utal, amelyeket a fogyasztó számára szokásos szóhasználatban közvetlenül vagy egyik lényeges jellemzője említésével olyan áru vagy szolgáltatás megjelölésére használhatnak, mint amely a lajstromozás iránti kérelemben szerepel (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja). Ennélfogva egy megjelölés leíró jellegét csak egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában lehet megítélni, másrészt pedig az alapján, hogyan érti azt az érintett vásárlóközönség (az Elsőfokú Bíróság T-16/02. sz., Audi kontra OHIM [TDI] ügyben 2003. december 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5167. o.] 27. pontja).
- 25 Bevezetésként meg kell jegyezni, hogy a felperes helytelenül értelmezte az EASYBANK-ítéletet (hivatkozás a 14. pontban), amikor úgy vélte, hogy a jelen ügyben a hivatkozott ítéletben kimondottak alapján a BIOKNOWLEDGE „védjegy” „túl bizonytalan” és „határozatlan” minősülne ahhoz, hogy az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában leíró jelleget lehessen e kifejezésnek tulajdonítani.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság ugyanis az EASYBANK-ítéletében (hivatkozás a 14. pontban) a „bizonytalan” és „határozatlan” kifejezéseket csak arra használja, hogy tisztázza az adott szó jelentése és a szóban forgó szolgáltatások között fennálló kapcsolatot. Az Elsőfokú Bíróság ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy „az EASYBANK szó jelentése és az elektronikus bank által nyújtható szolgáltatások között fennálló kapcsolat túl bizonytalan” és „határozatlan” tűnik ahhoz, hogy a nevezett szolgáltatások vonatkozásában ennek a kifejezésnek leíró jelleget lehessen tulajdonítani” (az ítélet 31. pontja). Az Elsőfokú Bíróság ebben az ítéletben tehát a szóban forgó védjegyet nem minősítette „túl bizonytalan” és „határozatlan”-nak, mint ahogyan azt a felperes állítja.

- 27 Az első jogalap első része alapvetően azon az állításon alapszik, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a bejelentett megjelölés (elsősorban az érintett árukat és szolgáltatásokat illetően) leíró jellegű. Vizsgálni kell a felperes e vonatkozásban tett kifogását.
- 28 A jelen ügyben – mint ezt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 11. pontjában kifejtette – bizonyosan megállapítható, hogy a vonatkozó árukat és szolgáltatásokat orvostudományban, gyógyszerészetben és más szerves tudományokban, valamint az ápolásban jártas szakmai közönségnek szánják.
- 29 Ami a BIOKNOWLEDGE szót illeti, azt a „bio” és a „knowledge” szavak alkotják.
- 30 A „bio” előtag – mint erre a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 9. pontjában helyesen mutatott rá – a bios görög szóból ered, amelynek jelentése „élet”. Ez a szóelem számos olyan szóösszetételben szerepel, amely az „élet”-tel kapcsolatos. A „bio” szóelem az érintett vásárlóközönség szövegkörnyezetébe helyezve olyan szóösszetételekben szerepel, amelyek élő szervezetekkel kapcsolatosak (például „biológia”).
- 31 A „knowledge” szó egyik jelentése pedig – mint arra az OHIM helyesen mutatott rá – sajátos információ valamely témáról. A felperes magát a meghatározást nem vitatta, csupán az OHIM által belőle levont következtetést.
- 32 Figyelembe véve az érintett vásárlóközönség fogalmát a jelen ügyben, a „bio” és a „knowledge” kifejezések egymás mellé helyezése a BIOKNOWLEDGE szóban arra engednek következtetni, hogy ennek a szónak legalább egy lehetséges jelentése létezik: élő szervezetekre vonatkozó egy vagy több sajátos információ, vagyis a rájuk vonatkozó információk. Itt kell emlékeztetni arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1)

bekezdésének c) pontja szerint valamely szómegjelölés lajstromozását akkor is el kell utasítani, ha a megjelölés egyik lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét (az OHIM kontra Wrigley ítélet [hivatkozás a 23. pontban] 32. pontja).

- 33 Az Elsőfokú Bíróság egy, a „bio” alkotóelemet tartalmazó kifejezéssel kapcsolatban már tisztázta, hogy „a BioID mozaikszó, amely a hivatkozási nyelv (az angol nyelv) szóképzésébe tartozó rövidítésekkel áll, nem tér el ennek a nyelvnek a lexikális szabályaitól, így felépítése” nem szokatlan (az Elsőfokú Bíróság T-91/01. sz., BioID kontra OHIM [BioID] ügyben 2002. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5159. o.] 28. pontja). A jelen ügyben tehát az a tény, hogy a BIOKNOWLEDGE egyetlen szó formájában jelenik meg, nem változtat azon a képen, amelyet az érintett vásárlóközönség alakíthat ki róla. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az érintett angol nyelvű vásárlóközönségen kívül tudományos körökben is gyakran használják az angol nyelvet.
- 34 Ami a lajstromozásban szereplő árukat és szolgáltatásokat tartalmazó osztályok leírását illeti, mindegyikükben megtalálható az „élő szervezetekre”, vagyis a szóban forgó szó egyik elemére („bio”) történő hivatkozás. A lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk és szolgáltatások körébe egyébként információ tárolására szolgáló eszközök, illetve ezekhez az információkhoz hozzáférést biztosító áruk vagy szolgáltatások tartoznak. Következésképpen a szóban forgó áruk és szolgáltatások élő szervezetekről tartalmaznak információt, vagy ilyen információkhoz biztosítanak hozzáférést.
- 35 Mivel az érintett vásárlóközönség a szerves tudományokban és az ápolásban jártas szakemberekből áll, arra kell következtetni, hogy a BIOKNOWLEDGE szónak a fenti 32. pontban kifejtett lehetséges jelentése és az érintett áruk és szolgáltatások között fennálló kapcsolat nem túl bizonytalan és határozatlan. Ellenkezőleg, az érintett vásárlóközönség szempontjából elegendően közvetlen és konkrét összefüggés áll fenn a szó jelentése és az érintett áruk, illetve szolgáltatások jellemzői között.

- 36 Másfelől, mivel a „knowledge” szó a fenti 32. pontban bemutatott meghatározásból következően nem választható el egyértelműen az „információ” szótól, és így a felperes állításával szemben nem különböztethető meg attól a hordozótól sem, amelyen ezt az információt tárolják.
- 37 Végül a BIOKNOWLEDGE szó, ahogy a lajstromozásban szerepel, nem tartalmaz más alkotóelemet vagy jelet, amely megdönthetné ezt a következtetést. Ugyanígy a szót alkotó kifejezések elhelyezkedéséből vagy elrendezéséből sem következik más.
- 38 El kell utasítani a felperes azon érvelését, miszerint a „BIOKNOWLEDGE” szó nemrégiben alkotott kifejezés, amelynek ezért nincsen egyértelmű, általánosan meghatározott és elfogadott értelme.
- 39 Ami a szó megkülönböztető képességét illeti, két kifejezés grafikai vagy szemantikai módosulás nélküli összekapcsolása nem nyújt olyan többletet, amely alkalmassá tenné a megjelölés egészét arra, hogy e többlet által meg lehessen különböztetni a felperes szolgáltatásait más vállalkozások szolgáltatásaitól. Az a körülmény, hogy a szó ebben a formában – akár egybe-, akár különírva – nem szerepel a szótárakban, semmiképpen nem változtat a megítélésén (az Elsőfokú Bíróság T-19/99. sz., DKV kontra OHIM [COMPANYLINE] ügyben 2000. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1. o.] 26. pontja és a T-345/99. sz., Harbinger kontra OHIM [TRUSTEDLINK] ügyben 2000. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3525. o.] 37. pontja).
- 40 Másfelől, mint az a korábbiakban (a fenti 33. pontban) már említésre került, az Elsőfokú Bíróság a BioID mozaikszóval kapcsolatban tisztázta, hogy ez a több alkotóelemből álló kifejezés nem tér el az angol nyelv lexikális szabályaitól, így annak felépítése nem szokatlan.

- 41 A jelen ügyben – mint ahogyan erre az OHIM helyesen rámutatott – az érintett fogyasztók nem tekinthetik szokatlannak a BIOKNOWLEDGE szó felépítését, mivel az megfelel az angol szóképzési szabályoknak. Ez annál is inkább igaz, mivel az érintett vásárlóközönség olyan szakemberekből áll, akik mindennaposan használják a BIOKNOWLEDGE szót alkotó két kifejezést. Tehát, még ha valóban igaz is – mint ahogyan azt a felperes állítja –, hogy nemrégiben alkották ezt a szót, létezik olyan lehetséges jelentése, amely elég egyértelmű az érintett vásárlóközönség számára, és a vonatkozó áruk és szolgáltatások lényeges jellemzőit tüntetheti fel.
- 42 Összességükben nézve ezeket az alkotóelemeket megállapítandó, hogy a BIOKNOWLEDGE szó leírja a lajstromozás iránti kérelemmel érintett árukat és szolgáltatásokat. A fellebbezési tanács tehát nem követett el jogban való tévedést tekintettel arra, hogy ezt a szót a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az érintett vásárlóközönség szempontjából a védjegybejelentésben szereplő áruk és szolgáltatások lényeges jellemzőjének feltüntetésére használhatják.
- 43 Következésképpen az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Arról, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó ismereteit

– A felek érvei

- 44 A felperes felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanács az érintett árukra és szolgáltatásokra vonatkozó ismereteit használta fel, amikor mérlegelte, hogy a BIOKNOWLEDGE szó a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozik-e.

- 45 A felperes szerint elfogadhatatlan az ilyen utólagos megítélés, mivel ez az ismeret kiegészíti a szómegjelölésben rejlő információt. Ezen ismeret hiányában pedig a fellebbezési tanács nem juthatott volna arra a következtetésre, hogy a szó leíró jeleket vagy adatokat tartalmaz.
- 46 A felperes hozzáteszi, hogy mindenesetre, ha helytálló is a fellebbezési tanács által alkalmazott kritérium, a BIOKNOWLEDGE megjelölés nem nyújt világos és egyértelmű információt a kínált áruk és szolgáltatások lényeges jellemzőiről (a megtámadott határozat 13. pontjában állítottakkal szemben).
- 47 Az OHIM válaszában kifejti, hogy a felperes megfelelkezik arról az alapelvről, miszerint valamely megjelölés leíró jellege csak az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában ítélni lehet meg. Következésképpen a fellebbezési tanács nem használta arra az áruk és szolgáltatások leírására vonatkozó ismereteit, hogy elfogult következtetést hozzon, és megfelelő követelményt támasztott, amikor megítélte, hogy a szó a vonatkozó árukkal és szolgáltatásokkal összefüggésben leíró jellegű-e.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 48 Az előzőekben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával kapcsolatban már említésre került, hogy valamely megjelölés leíró jellegét csak egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában lehet megítélni, másrészt pedig az alapján, hogyan érti azt az érintett vásárlóközönség (a TDI-ítélet [hivatkozás a 24. pontban] 27. pontja).

- 49 Szemben azzal, amit a felperes állít, a fellebbezési tanács tehát helyesen hivatkozott a jelen ügyben az érintett árukra és szolgáltatásokra annak megítélésékor, hogy a BIOKNOWLEDGE szó esetében fennáll-e a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti kizáró ok.
- 50 A felperes azon érvét illetően, miszerint a BIOKNOWLEDGE megjelölés nem nyújt világos és egyértelmű információt a kínált áruk és szolgáltatások lényeges jellemzőiről, az első jogalap első részére vonatkozó indokolás éppen ellenkezőleg arra enged következtetni, hogy az érintett vásárlóközönség szempontjából elegendően közvetlen és konkrét összefüggés áll fenn a BIOKNOWLEDGE szó jelentése és az érintett áruk és szolgáltatások jellemzői között. Következésképpen a felperes erre vonatkozó érvét szintén el kell utasítani.
- 51 A fenti okokból az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani, és így az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó jogalapról

- 52 Mivel az első jogalap elutasításra került, és mivel ahhoz, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként ne kerüljön lajstromozásra, elegendő, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltétlen kizáró okok egyike fennálljon (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja), nincs helye a felperes által másodikként felhozott, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó jogalap vizsgálatának.
- 53 A fentiekből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 54 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**

- 2) **A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Azizi

Jaeger

Dehousse

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. január 19-i nyilvános ülésen.

H. Jung

J. Azizi

hivatalvezető

elnök